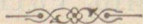

ДѢЙСТВІЕ ПЕТО

Явленіе. I

ЕЖИСТЬ НАРБАСЪ ЕВРИКЛЕСЪ

Нарбасъ. — Проклетійтъ този мъчителъ ни държи въ палатътъ на царицятъ, безъ да ни обади отсъжданіето. За себе си, азъ немисля и не ся страхувамъ никъкъ Ежистъ, но всичкыйтъ ми страхъ е за тебе. Ахъ! любезный сыне, любезный царю, живейте и обезоружете гнѣвътъ на този мъчителъ, заназете живота си отъ толкозъ врѣме въ опасность и който ми е много драгъ.

Евриклесъ. — Знайте, че зарадъ васъ като унези гордостьтъ си, Мерона смѣя още да поръси съ сълзытъ си бащино ви обійскытъ рѣще на мръснийтъ този мъчителъ когото тя прѣзира и мрази.

Ежистъ. — Едвамъ съвзѣтъ отъ дълбокото си очудваніе, азъ мысля да ся намирамъ въ единъ неопознатъ свѣтъ. Единъ нова кръвь ма подбужда, единъ новъ день ма освѣтява. Кой? азъ роденъ отъ Мерона! и Кресфонтъ е баща ми! убийцьтъ му тържествува; той заповѣдва и азъ ся покоря-